

מסכת חגיגה

פרק ב

א. אין דורשין בעריות בשלשה. ולא במעשה בראשית בשנים. ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. כל המסתכל בארבעה דברים, ראוי לו כאלו לא בא לעולם, מה למעלה, מה למטה, מה לפניו, ומה לאחור. וכל שלא חס על כבוד קונו, ראוי לו שלא בא לעולם:

ב. יוסי בן יועזר אומר שלא לסמוך, יוסי בן יוחנן אומר לסמוך. יהושע בן פרחיה אומר שלא לסמוך, נתאי הארכלי אומר לסמוך. יהודה בן טבאי אומר שלא לסמוך, שמעון בן שטח אומר לסמוך. שמעיה אומר לסמוך. אבטליון אומר שלא לסמוך. הלל ומנחם לא נחלקו. יצא מנחם, נכנס שמאי. שמאי אומר שלא לסמוך, הלל אומר לסמוך. הראשונים היו נשיאים, ושניים להם אב בית דין:

ג. בית שמאי אומרים, מביאין שלמים ואין סומכין עליהם, אבל לא עולות. ובית הלל אומרים, מביאין שלמים ועולות וסומכין

עֲלֵיהֶם:

ד. עֲצַרְתָּ שָׁחַל לִהְיוֹת בְּעָרְבַּ שַׁבָּת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, יוֹם טְבוּחַ אַחֵר הַשַּׁבָּת. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵין יוֹם טְבוּחַ אַחֵר הַשַּׁבָּת. וּמוֹדִים שָׂאֵם חָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת, שְׂיוֹם טְבוּחַ אַחֵר הַשַּׁבָּת. וְאֵין כֹּהֵן גָּדוֹל מִתְלַבֵּשׁ בְּכִלָּיו, וּמִתְרִין בְּהֶסֶפֶד וּבִתְעֻנִּית, שְׁלֹא לְקַיֵּם דְּבָרֵי הָאוֹמְרִין עֲצַרְתָּ אַחֵר הַשַּׁבָּת:

ה. נוֹטְלִין לַיָּדַיִם לְחֻלִּין וְלִמְעֻשָׁר וְלִתְרוּמָה. וְלִקְדָּשׁ, מִטְבִּילִין. וְלִחֻטָּאת, אִם נִטְמָאוּ יָדָיו, נִטְמָא גּוֹפּוֹ:

ו. הַטּוֹבֵל לְחֻלִּין וְהַחֹזֵק לְחֻלִּין, אָסוּר לִמְעֻשָׁר. טָבֵל לִמְעֻשָׁר וְהַחֹזֵק לִמְעֻשָׁר, אָסוּר לִתְרוּמָה. טָבֵל לִתְרוּמָה, וְהַחֹזֵק לִתְרוּמָה, אָסוּר לִקְדָּשׁ. טָבֵל לִקְדָּשׁ וְהַחֹזֵק לִקְדָּשׁ, אָסוּר לִחֻטָּאת. טָבֵל לְחֻמּוֹר, מִתֵּר לְקַל. טָבֵל וְלֹא הֶחֱזִיק, כָּאֵלוּ לֹא טָבֵל:

ז. בְּגָדֵי עַם הָאָרֶץ מִדֶּרֶס לְפָרוּשִׁין. בְּגָדֵי פָרוּשִׁין מִדֶּרֶס לְאוֹכְלֵי תְרוּמָה. בְּגָדֵי אוֹכְלֵי תְרוּמָה מִדֶּרֶס לִקְדָּשׁ. בְּגָדֵי קֹדֶשׁ מִדֶּרֶס לִחֻטָּאת. יוֹסֵף בֶּן יוֹעָזֶר הָיָה חֹסִיד שֶׁבִּכְהֻנָּה, וְהִיָּתָה מְטַפְּחָתוֹ מִדֶּרֶס לִקְדָּשׁ. יוֹחָנָן בֶּן גִּדְגָדָא הָיָה אוֹכֵל עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ כֹּל יָמָיו, וְהִיָּתָה מְטַפְּחָתוֹ מִדֶּרֶס לִחֻטָּאת:

